

180502 Het geheugen van de knotbeukengroep

Ik ga tegenover de beuk staan, begroet de beuk en bied Liefde aan aan de elementaire wezens van de knotbeuk, de beukengroep en de Doolhof. Rechts van mij staat Leprechaun. Samen wandelen we 'klein' richting de beuk. Het is vreemd, maar tijdens het wandelen worden we plotseling weer groot en dan weer klein. Zonder dat we een deur of obstakel tegenkomen staan we plotseling in een geelverlichte ovaalvormige ruimte.

Rechts staat een houten rechthoekige tafel met een houten bank erbij. Er zijn wezens in de ruimte, die ik eerlijk gezegd vrij vaag heb waargenomen. Het lijken heel magere dwergen, knokig en knoestig, en geheel zwart. Hun lichaamsbouw lijkt gehavend. Er wordt gepraat over het feest dat bij volle maan, twee dagen terug, net voorbij is, en ja, er is nog eten over! Een Zwarte Kabouterdweg biedt Leprechaun en mij allervriendelijkst een platte stevige koek in een ovenvaste ronde roodstenen schaal aan. We zetten ons aan de tafel om te eten. Er zijn zilverkleurige lepels bij.

"Er zit beukenmeel in... we hebben de beukennoten eerst geweekt."

Ook presenteert hij ons een zoet likeurachtig drankje. Het geurt naar beukennoten, en is lekker zoet.

Ik neem een hap van de koek en ben vrij onrustig. Ik wil eigenlijk zo snel mogelijk naar de 'bibliotheek'; het gezamenlijke geheugen van de beukengroep om te weten te komen welke kennis er bewaard wordt.

"Rustig eten... goed kauwen," maant de Zwarte Kabouterdweg.

Het kost me echt moeite, het voelt alsof er lichtflitsen door mijn hoofd gaan.

Dan lopen we met zijn drieën naar de overkant van de verlichte ruimte en gaan een ronde gang in, net een boorgat. De wanden zijn van hout en de gang leidt dieper de Aarde in. En dáár is het gezamenlijke geheugen: een zilverwitblauwe plas die via grillige brede en minder brede stromen en slierten zilverwitblauw is verbonden met de verschillende knotbeuken van deze beukengroep.

De Zwarte Kabouterdweg staat rechts naast Leprechaun, die rechts van mij staat.

"Hier bewaren we kennis over samenwerken en specifiek over het voorkomen van conflicten en het omgaan met en oplossen van conflicten in groepen. Je hebt die kennis eigenlijk al vergaard in je leven, maar eenieder die op de een of andere manier over deze onderwerpen vragen heeft kan bij ons om inspiratie en inzichten vragen. We zullen dan het specifiek bij de persoon en situatie passende antwoord bieden, het juiste pad wijzen, enz."

"Dankjewel voor deze informatie."

"Het lijkt me toch wel goed om contact te maken met de energie van ons gezamenlijke geheugen, zodat je ons echt leert kennen."

Ik buig me voorover en strek mijn armen. In mijn hoofd komt de oefening voorbij die Marko Pogačnik de deelnemers aan de Vredeswerkplaats in Nijmegen aanleerde om contact te maken met de energie van de Waal! Mijn beide handen steek ik tot en met mijn polsen echt in de vloeibare materie van het gezamenlijk geheugen. Bij de Waal hoefden we het water niet aan te raken! Zilverblauwe vloeistof kleurt mijn handen en polsen. Ik breng mijn handen omhoog en laat de energie over me heen stromen.

Op de een of andere manier is het niet voldoende, dus ik herhaal de handeling een tweede en zelfs een derde keer. De Zwarte Kabouterdweg is nog niet tevreden, want op de een of andere manier is de vloeistof zo stroperig dat ze niet over mijn hele rug uitvloeit.

"Draai je maar om," zegt de Zwarte Kabouterdweg.

Ik gehoorzaam, ook in de gewone wereld! Als ik omgedraaid sta, maakt hij een beweging met zijn hand en val ik achterover volledig in het geheugen. Helemaal bedekt met de zilverwitblauwe vloeistof sta ik even later weer op de rand van 'de plas' naar het geheugen te kijken.

"Zo, nu zit de energie wèl overal."

In de gewone wereld lijkt er iemand tussen mij en de knotbeuk door te wandelen; er komen allemaal zwarte energiestrepen in beeld...

"Dankuwel...", reageer ik en vervolgens wandel ik samen met Leprechaun terug naar mijn plek in de gewone wereld. Weer op normale lengte staan we samen naar de knotbeuk te kijken. Links van mij staat nu de collega van Visman, rechts van mij Leprechaun.

Dankbaar bied ik nog een keer Liefde aan aan de elementaire wezens van de knotbeuk en de knotbeukengroep om te helen en genezen wat geheel en genezen mag worden.

"Dankjewel voor deze Liefde," klinkt een Stem uit de knotbeuk, "dankjewel, deze Liefde kunnen we hier zeer goed gebruiken."